

lidt Kritik, saa umulige, at de bør forbedres. Jeg ved vel, at den højtærede Minister vil svare, at det er ikke Ministeriet, men Amtsraadet, dette forterer under, men det er jo dog i høj Grad i Postvæsenets Interesse, at Overfartsforholdene forbedres, og det er heller ikke uden Eksempel, at man herfra har taget Initiativet til saadanne Forbedringer. Jeg skal blot henvisse til Mølerne nede ved Koster og Kallehave for nogle Aar siden. Det var jo ganske vist nogle flere Menneſker, som bo bag ved dette Færgested derneude end her ved Silsund, men lige saa sikkert er det, at Udgifterne, her bliver Tale om, ere ret smaa i Forhold til, hvad det kostede derneude, og jeg er vis paa, at naar Postvæsenet eller den højtærede Minister satte Sagen i Bevægelse, vilde Kommunerne, baade Th- og Amtskommunerne, sikkert være meget villige til at styde ret klæffeligt til for at faa dette Forhold ordnet, saa at de dog kunde undgaa, at der om Overfartsstedet her skal blive sagt noget lignende som det, jeg saa godt kan huske, der i sin Tid blev sagt om Overfartsstedet ved Aalborg, forinden Pontonbroen blev bygget, det blev jo nemlig til Alvor med denne derved, at Færgen mellem Aalborg og Nørre-Sundby kentrede, saa der druknede vistnok 14 Menneſker. Jeg hufter meget tydelig, at Bladene om det Færgested benyttede Benævnelsen: den kongelige privilegerede Drukneanstalt ved Aalborg. Det var meget gængse den Gang og med fuld Føje, men jeg mener ikke, man bør vente med at gøre Forandringer, indtil man med Føje kan sige noget lignende om alle vore andre smaa Færgesteder. Endelig er der et lille sidste Spørgsmaal, som jeg haaber, den højtærede Minister ikke vil gaa bort fra. Det er et lille Telefonspørgsmaal, som angaar Th. Der er, som den højtærede Minister vil vide, for Tiden en stærk Udvikling i Sjælland paa Telefonvæsenets Omraade. Det jydſke Telefonselskab har efterhaanden udkøbt en Række smaa Selskaber og derved dannet et Centralselskab for Sjælland. Dette Selskab har ligeledes købt Ths særskilte Telefonledning. Thyboerne havde i sin Tid Lov til, hvis de rustede det, at gaa over Oddeſund med et Kabel for at komme i Forbindelse med Naboerne paa den sydlige Side, men denne Tilladelse benyttede de imidlertid ikke. Nu have de fulgt deres Telefonnet til det jydſke Telefonselskab, og nu søger det jydſke Telefonselskab om Ret til at lægge Kabel over Oddeſund, hvilken Ret deres Forgængere havde, men ikke benyttede. Dertil har den høje Minister foreløbig sagt nej; jeg siger udtrykkelig: foreløbig, fordi jeg føler mig overbevist om, at den høje

Minister ikke kan nænne at være haard mod de stikkelige Thyboere, thi det er i Grunden et ganske flinkt Folkesærd, og der er ikke den fjerneste Anledning til at nægte dem Tilladelse til for deres egen Regning at sætte deres Ledning i Forbindelse med Omverdenen ved et Kabel over Oddeſund, saa meget mindre som Regeringen, saa vidt jeg kan se, slet ikke vil lægge noget Kabel der. Det Sted, som det efter den høje Indenrigsministers Svar, er givet, at den vil lægge Kablet paa, er selvfølgelig Sallingſund, det er paa Vejen fra Skive til Nykøbing, men Th vil være meget daarlig tjent med ikke at kunne faa en brugelig Forbindelse over Oddeſund med til Esbjerg, idet Thyboerne have forholdsvis mindre Interesse i at faa Forbindelse til Skive og Viborg og videre til Aarhus mod den Interesse, de have i at faa Forbindelsen rettet mod Syd. Nu i dette Øjeblik staar det jydſke Telefonselskab, der er kommet Syd fra over Herning og Holstebro, med en dobbelt induktionsfri Telefonledning i Humlum og gaar derfra til Lemvig og vil gaa til Oddeſund og sætte sig i Forbindelse med Ths Telefonnet, men det maa ikke komme over Oddeſund. Det er for rigoristisk. Det er mig ikke muligt at tro paa, at den højtærede Minister vil opretholde dette Forbud, da det er mig umuligt at se, at der er nogen som helst enten privat eller offentlig Interesse, der tager Skade ved, at Telefonselskabet faar Lov til at gaa over Oddeſund med et Kabel for sin egen Regning og for sine egne Penge. Det er ikke tjent med, at den eneste Forbindelse, Th skal have med det øvrige Sjælland, gaar over Skive, Viborg o. s. v., idet Vejen forlænges i den Grad, at Telefontydeligheden formindſkes saa betydelig, at de ikke kunne bruge Telefonen til det Sted, hvor de have mest Interesse af at komme, nemlig Esbjerg. Derfor anbefaler jeg meget den højtærede Minister at tænke lidt nærmere over det Spørgsmaal. Jeg er sikker paa, at mine brave Syder komme igen med en ny Ansøgning, og saa haaber jeg, at de blive venligere modtagne end forrige Gang.

S. Madſen: Det er kun et Par Spørgsmaal af lokal Interesse, som jeg har at sige nogle Ord om. Det første angaar Toggangen i Sjælland. Værede Medlemmer ville erindre, at der i Fjor fremkom Klager fra Sjælland fra mange forskellige Foreninger — dels Handelsforeninger, dels Landbosforeninger — i Anledning af Toggangen og Anmodninger om at faa en forbedret Toggang gennem Sjælland, og en mulig Forbedring blev imødefet med nogen Forventning ogsaa fra Udlandet, baade mod